

**НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО
ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ВИПУСКНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОГО
ЮРИДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

УІТ

**ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
«НАУКА ТА ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ
ЮРИСПРУДЕНЦІЇ»**

2 листопада 2015 року

УДК 340.12.001
ББК 67.0
П 78

Відповідальні за випуск:

О.О. Нанарова – член Секретаріату Асоціації випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Асоціація випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

П 78 Матеріали VI Всеукраїнської наукової конференції «Теорія та практика сучасної юриспруденції». – Х.: Асоціація випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого – Харків: 2015. – 239 с.

Тези друкуються мовою авторів у авторській редакції.

Адреса редакційної колегії: вул. Пушкінська, 77, к. 116, Харків, 61024, України.

УДК 340.12.001
ББК 67.0

**© Асоціація
випускників
Національного
юридичного
університету імені
Ярослава Мудрого**

В цілому, на мою думку, конституція 1947 року позитивно вплинула на Японію. Довоєнна Японія представляла собою тоталітарну державу з ярко вираженим феодальним устроєм. А поразка у війні взагалі поставила Японію на коліна, цій країні потрібен був поштовх для виходу з кризи. І таким поштовхом стало ухвалення конституції. І тепер ми можемо спостерігати як Японія перетворилася на одну з провідних країн світу в області економіки та права.

*Харасик Н.О., асистент кафедри історії
держави
і права України та зарубіжних країн
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого*

СТАН БЕЗРОБІТТЯ В УСРР НА ПОЧАКУ НОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

Після закінчення громадянської війни господарське життя країни перейшло на мирні рейки. Почалося відновлення народного господарства. Поступово відновлювалися та починали працювати заводи і фабрики. На підприємства поверталися робітники, демобілізовані із Червоної Армії. Однак зруйновані війною промисловість та транспорт не могли забезпечити усіх бажаючих робочими місцями. З цієї причини з кінця 1921 р., як вказувалося у спільному листі Наркомату праці, ВРНГ та ВЦРПС, безробіття стало зростати та швидко прийняло великі розміри. Узагальнюючи багаточисленні повідомлення місцевих партійних організацій, ЦК РКП(б) вказував, що на деяких категоріях робітників цей ріст безробіття відобразився дуже важко [1, с.18].

Загострення безробіття було пов'язане також з великим зруйнуванням виробничих сил у роки громадянської війни, технічною відсталістю промисловості, скороченням розбухлого державного апарату, збільшенням трудових ресурсів міста та ін. Все це накладало особливий відбиток на структуру безробіття в УСРР.

Скасування загальної трудової повинності було одним з найголовніших принципів перебудови регулювання трудових відносин. Після X з'їзду РКП(б), згідно постанові ВУЦВК від 27 квітня 1921 р. «Про ліквідацію Всеукрпромпраці та місцевих Комітетів праці та реорганізацію Управління Уповноваженого Народного Комісаріату Праці» були ліквідовані Всеукраїнський та місцеві комітети з загальної трудової повинності, з передачею усіх функцій і прав цих установ Уповноваженому Народного комісаріату праці та місцевим відділам праці. Також цією постановою вилучалися із видання Уккрадгоспа Укрбюро і його місцевих органів облік та розподіл технічних сил та передавалися до Управління Уповноваженого Народного Комісаріату праці та його місцевих органів [2].

Наявність безробіття належала до числа головних труднощів відновлення народного господарства, оскільки це гальмувало розвиток виробничих сил, погіршувало матеріальний стан робітничого класу, призводило до декваліфікації та розпилення деякої його частини. Держава вимушена була нести великі розходи на надання допомоги безробітним, замість того, щоб ці кошти направляти на розвиток народного господарства та культури. Безробіття наносило моральний збиток робітничому класу, негативно впливало на його трудову активність. Частина безробітних, особливо молодь, відчуючи матеріальну потребу, трудову невлаштованість, ставала на шлях злочинів, спекуляції, проституції.

На думку Суворова К.І., безробіття в СРСР носило не промисловий, а аграрний характер. Селянське господарство переважно було індивідуальним, відсталі форми ведення господарства, наявність примітивної техніки, а головне розшарування села на кулаків, середняків та бідняків. Сільське господарство не могло забезпечити задовільне існування бідняцької частини селянства. За даними Інформвідділу ЦК ВКП(б), у 1925 р. більше 59% батраків не мали господарства, а інша частина їх мала такі господарства, які не могли забезпечити засобів для життя. Багато середняцьких господарств були малопотужними. Завдяки цьому значна частина селян у середині 20-х років не могла знайти застосування своєї праці на селі. Для цієї маси людей, особливо в умовах, коли налагоджувалася робота промисловості, зростала заробітна плата робітників, привабливими центрами стали промислові міста. Крім того, напередні місяці поверталися робітники, які залишили міста під час громадянської війни [3, с.32-33]. Село було основним джерелом, звідки безперервно поповнювалися лави безробітних міста.

Два основні принципи були висунуті новим економічним курсом у галузі регулювання праці: раціональне використання робочої сили та забезпечення працівників матеріальними коштами, необхідними для нормальної виробничої діяльності. При обмеженості матеріальних ресурсів держави, здійснення вище названих принципів нового курсу неминуче призвело до вивільнення зі сфери

народного господарства значної кількості робочої сили, що залишилася без роботи. Це виявилось безпосереднім результатом того, що за часи війни та революції виробничі сили народного господарства були зруйновані у більшому ступені, ніж жива робоча сила, яка була створена економічним розвитком країни до війни. Робоча сила, таким чином, створила надлишок, який не міг бути поглинутий раціональним використанням її праці, завдяки браку матеріально-технічних коштів у народному господарстві.

Тому, потенційно безробіття мало місце незалежно і задовго до введення нового курсу, але його прояви були приховані нераціональним надлишковим поглинанням робочої сили на підприємствах державного господарства та зрівняльно-пайковою системою матеріального забезпечення працівників. Внаслідок цього, зовсім природно, що у перші місяці проведення у життя принципів нового курсу спостерігалось, за звітними даними бірж праці, все зростаюча кількість осіб, що шукали праці (пропозицій праці) над кількістю вакантних місць, зареєстрованих на біржах праці. Матеріальний фактор міг бути подоланий лише завдяки здійсненню основного завдання нового курсу – відбудови народного господарства. Подолання безробіття і було, з цього боку, одним із завдань нової економічної політики.

Список літератури:

1. Известия ЦК РКП(б). 1923. № 14.
2. Известия Управления уполномоченного НКТ РСФСР при СНК УССР. 1921. № 1
3. Суворов К.И. Ликвидация безработицы в СССР – великое завоевание партии и народа // Вопросы истории КПСС. 1966. № 12

Чащина Д.А., Национальный юридический университет имени Ярослава Мудрого, Институт подготовки кадров для органов юстиции Украины, 1 курс, 10 группа

Особенности принятия Конституции США 1787 года

Формирование США, как государства, занимает сравнительно небольшой отрезок времени. С момента образования на территории современного государства первых английских переселенческих колоний в первой половине XVII века и до юридического оформления США в единое федеративное государство после принятия Конституции в 1787 году прошло чуть больше полутора веков.

Таким образом, основной закон США был создан в новой стране и не встречал сопротивления традиционных структур, существовавших на этих территориях.

Страна прошла путь от отсталого рабовладельческого государства, до мощной сверхдержавы, располагающей и богатыми природными ресурсами, и высокоразвитой экономикой, играющей ведущую роль в современном мире.

Конституции 1787 года установила республиканскую форму правления как для государства в целом, так и для отдельных штатов. Основным принципом организации государства стал федерализм, основанный на признании высокой степени самостоятельности штатов. Организацию власти было подчинение принципа разделения власти - законодательной, исполнительной и судебной.

В ней отразились интересы социальных групп: рабовладельцев, земельной аристократии, крупной буржуазии, то есть слоев населения, отчетливо понимавших цели и задачи создаваемой ими конституционной системы.

Принятию Конституции стало возможным в результате компромиссов. Умалчивания о существовании системы рабства, Конституция содержала лишь упоминания о рабах в описательной форме.

Процесс разработки Конституции неотделим от истории борьбы за государственную независимость. Воплощенные в ней традиции закладывались еще первыми переселенцами, принесшими на новые земли идеалы естественного права, английского общего права, суд присяжных заседателей и другие прогрессивные институты того времени. В период становления первых колоний, неперемным было условие признания свободы религии, невмешательство властей в дела культа, право граждан выбирать должностных лиц, создавать по своей воле военные отряды и участвовать в налогообложении.

В процессе укрепления колоний и их борьбы за независимость, зарождается и развивается специфическая американская практика компромиссов. Суть ее состояла в том, что при совместном рассмотрении политических вопросов штатами принимались компромиссные решения.

Большинство создателей Конституции считали основной ее целью «воспрепятствовать народу легко получать помощь от правительства».